

Sprawa C-817/21**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

21 grudnia 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Curtea de Apel București (Rumunia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

10 grudnia 2021 r.

Strona skarżąca:

R.I.

Strona pozwana:

Inspeția Judiciară

N.L.

Przedmiot postępowania głównego

Skarga do sądu administracyjnego mająca na celu między innymi stwierdzenie nieważności decyzji niektórych inspektorów sądowych wydanych w następstwie zawiadomienia dotyczącego popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez głównego inspektora Inspeția Judiciară (inspekcji sądowej, zwanej dalej „IJ”). W istocie zagadnienie prawne dotyczy kwestii, czy gwarancje niezawisłości i bezstronności powinny mieć zastosowanie również w odniesieniu do działań w zakresie dochodzenia dyscyplinarnego prowadzonych przez inspektorów sądowych w stosunku do głównego inspektora.

Przedmiot i podstawa prawna pytania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE wnosi się o dokonanie wykładni art. 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, a także decyzji Komisji 2006/928.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, decyzję 2006/928 (w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją) a także gwarancje niezawisłości i bezstronności wynikające z prawa Unii, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które umożliwiają głównemu inspektorowi inspekcji sądowej wydawanie aktów administracyjnych o charakterze normatywnym (podrzędnych wobec ustawy) lub indywidualnym, w których decyduje on w sposób autonomiczny o organizacji ram instytucjonalnych inspekcji sądowej w zakresie wyboru inspektorów sądowych i oceny ich działalności, prowadzenia działalności inspekcyjnej, jak również powoływania zastępcy głównego inspektora, w wypadku gdy zgodnie z ustawą organiczną osoby te jako jedyne mogą przeprowadzać, zatwierdzać lub uchylać czynności dochodzenia dyscyplinarnego w stosunku do głównego inspektora?

Przytoczone przepisy prawa Unii

TUE, art. 2 oraz art. 19 ust. 1 akapit drugi;

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 47;

Decyzja Komisji 2006/928 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiająca mechanizm współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji niektórych szczególnych założeń w dziedzinie reformy systemu sądownictwa i walki z korupcją; motywy 1–3, art. 1 oraz pkt 1 załącznika;

Wyrok z dnia 6 października 2021 r.; W.Ż. (Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego – powołanie), Sprawa C-487/19, EU:C:2021:798;

Wyrok z dnia 18 maja 2021 r., Asociația „Forumul Judecătorilor din România” i in. (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 i C-397/19, EU:C:2021:393, zwany dalej „wyrokiem Asociația »Forumul Judecătorilor din România«”).

Powołane przepisy prawa krajowego i orzecznictwo krajowe

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (ustawa nr 317/2004 o najwyższej radzie sądownictwa), ponownie opublikowana, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami. Owa ustawa organiczna zawiera ogólne ramy prawne dla organizacji i funkcjonowania inspekcji sądowej. Zgodnie z przepisami tej ustawy, prowadzenie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do sędziego wymaga przeprowadzenia dochodzenia dyscyplinarnego przez II. Sprawy przydzielane są inspektorom sądowym w sposób losowy. Decyzja inspektora sądowego prowadzącego dochodzenie w przedmiocie zawiadomienia

złożonego w stosunku do sędziego wymaga zatwierdzenia przez głównego inspektora, który może jednokrotnie ją uchylić. Na decyzję o umorzeniu postępowania osoba, która złożyła zawiadomienie, może złożyć zażalenie do głównego inspektora. Postępowanie dyscyplinarne może zostać przeprowadzone w ciągu dwóch lat od daty popełnienia czynu. Na czele IJ stoi główny inspektor będący sędzią, mianowany w drodze konkursu organizowanego przez Consiliul Superior al Magistraturii (najwyższą radę sądownictwa, zwaną dalej „CSM”), wspomagany przez zastępcę głównego inspektora, który to zastępca jest prokuratorem, jest mianowany przez głównego inspektora, a jego kadencja upływa w tym samym czasie co kadencja głównego inspektora. Zasady wykonywania czynności kontrolnych, a także organizację i funkcjonowanie IJ, jej strukturę organizacyjną oraz zadania wydziałów określa regulamin zatwierdzony zarządzeniem głównego inspektora. Inspektorów sądowych powołuje główny inspektor po przeprowadzeniu konkursu organizowanego przez IJ, zgodnie z regulaminem zatwierdzonym zarządzeniem głównego inspektora. Ocena działalności zawodowej inspektorów sądowych dokonywana jest corocznie przez komisję składającą się z głównego inspektora oraz dwóch innych członków wybranych przez zgromadzenie ogólne inspektorów sądowych.

Ordinul nr. 131/2018 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari (zarządzenie głównego inspektora inspekcji sądowej nr 131/2018 zatwierdzające regulamin organizacji i przeprowadzania konkursu na powołanie inspektorów sądowych). Zgodnie z tym regulaminem inspektorzy IJ są mianowani przez głównego inspektora po przeprowadzeniu konkursu składającego się z rozmowy i testu pisemnego. W skład komisji przeprowadzającej rozmowę wchodzi główny inspektor, dyrektorzy dyrekcji ds. inspekcji oraz psycholog z głosem doradczym, powołany zarządzeniem głównego inspektora. Działalność komisji koordynuje główny inspektor.

Ordinul nr. 134/2018 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare (zarządzenie głównego inspektora inspekcji sądowej nr 134/2018 zatwierdzające regulamin organizacji i funkcjonowania inspekcji sądowej) Zgodnie z tym regulaminem główny inspektor powołuje spośród inspektorów sądowych zespół kierowniczy, w skład którego wchodzi zastępca głównego inspektora i dyrektorzy dyrekcji ds. inspekcji, oraz dokonuje oceny podległych pracowników. Powołanie zastępcy głównego inspektora i wyżej wymienionych dyrektorów odbywa się w drodze postępowania kwalifikacyjnego, w ramach którego rozmowy z kandydatami przeprowadza główny inspektor na podstawie projektu zarządzania. Oceny pracowników dokonuje komisja składająca się z głównego inspektora i dwóch inspektorów sądowych wybranych przez zgromadzenie ogólne inspektorów sądowych. Wśród kryteriów oceny znajdują się zachowanie i komunikacja z głównym inspektorem.

Ordinul nr. 136/2018 al inspectorului-șef al Inspecției Judiciare de aprobare a Regulamentului privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție (zarządzenie głównego inspektora inspekcji sądowej nr 136/2018 zatwierdzające regulamin określający zasady prowadzenia działalności kontrolnej)

Orzeczenia nr 474/2016, nr 588/2017, nr 121/2020 i nr 454/2020 trybunału konstytucyjnego, w których zasadniczo orzekł on, że istotne aspekty dotyczące statusu sędziów powinny być uregulowane w ustawie organicznej, a nie w akcie o mocy mniejszej niż ustawa.

Krótkie przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Pozwana IJ jest strukturą posiadającą osobowość prawną w ramach SCM oraz uprawnienia w sprawach dochodzeń dyscyplinarnych dotyczących sędziów. Na jej czele stoi główny inspektor, pozwany N.L., wspomagany przez zastępcę głównego inspektora, powołanego przez głównego inspektora, w osobie prokuratora P.M. Zgodność z prawem powołania pozwanego na stanowisko głównego inspektora na okres od dnia 1 września 2018 r. do dnia 14 maja 2019 r. została zakwestionowana w niektórych sprawach, których dotyczył wyrok Asociația „Forumul Judecătorilor din România”.
- 2 Skarżąca jest uczestnikiem różnych postępowań karnych na etapie wstępnym lub decyzyjnym. W tym kontekście złożyła szereg zawiadomień dyscyplinarnych w stosunku do sędziów i prokuratorów, uważając się za pokrzywdzoną przez ich działalność sędziowską. W odniesieniu do tych zawiadomień zostały wydane decyzje inspektorów sądowych, a niektóre z tych decyzji zostały zatwierdzone lub potwierdzone przez pozwanego.
- 3 Od jednej z tych decyzji, wydanej przez P.M. w dniu 2 lipca 2018 r. i zatwierdzonej przez pozwanego, skarżąca wniosła skargę do sądu administracyjnego. Wyrokiem z dnia 27 września 2019 r. Curtea de Apel București (sądu apelacyjnego w Bukareszcie), który się uprawomocnił, skarga ta została uwzględniona i nakazane zostało uzupełnienie weryfikacji przez IJ. W uzasadnieniu tego wyroku zostało w istocie wskazane, że IJ nie zbadała w sposób skuteczny kwestii podniesionych przez skarżącą. Po uzupełnieniu weryfikacji, w dniu 11 marca 2021 r. IJ wydała nową decyzję, która została potwierdzona przez głównego inspektora poprzez oddalenie zażalenia wniesionego przez skarżącą. Te ostatnie decyzje zostały zaskarżone do sądu w innej sprawie, zawisłej przed Curtea de Apel București.
- 4 W piśmie skierowanym do ministerstwa sprawiedliwości w dniu 29 listopada 2019 r. skarżąca zarzuciła IJ, a w szczególności pozwanemu, naruszenie jej praw konstytucyjnych i proceduralnych. Uznając, że zawiadomienie to należy do kompetencji IJ, ministerstwo sprawiedliwości skierowało je do IJ, gdzie zostało zarejestrowane w dniu 29 stycznia 2020 r.

- 5 W zawiadomieniu zarejestrowanym w dniu 16 lutego 2021 r. w IJ – Direcția de inspecție pentru judecătoria (dyrekcji ds. inspekcji sędziów), skarżąca zarzuciła pozwanemu N.L. popełnienie w złej wierze szeregu przewinień dyscyplinarnych. Na poparcie tego zawiadomienia skarżąca podnosi w istocie, że w związku z doniesieniami, które składała od 2018 r. do czasu złożenia zawiadomienia: 1. nie przeprowadzono rzeczywistego dochodzenia w odniesieniu do niektórych sędziów i prokuratorów, których dotyczyły jej doniesienia; 2. nie udostępniono jej do wglądu akt posiadanych przez IJ; 3. nie udostępniono jej oryginału orzeczenia w sprawie, złożone zostały doniesienia dotyczące niektórych sędziów; 4. opóźnione zostało wydanie orzeczenia dotyczącego jej zawiadomienia złożonego do ministerstwa sprawiedliwości w dniu 29 listopada 2019 r. i przekazanego do rozstrzygnięcia przez IJ; 5. nastąpiła odmowa wykonania wyroku Curtea de Apel București z dnia 27 września 2019 r.; 6. naruszony został obowiązek powstrzymania się od orzekania w związku z zawiadomieniami skierowanymi do Ministerstwa Sprawiedliwości, w których jedną z osób objętych doniesieniem był właśnie sam główny inspektor; oraz 7. niezgodnie z rzeczywistością w piśmie z dnia 25 stycznia 2021 r. zostało wskazane, że zostaje jej przekazany odpis orzeczenia i kopie niektórych dokumentów, choć w rzeczywistości koperta zawierała jedynie czystą kartkę papieru.
- 6 Wspomniane wyżej zawiadomienie zostało rozpatrzone przez inspektora sądowego, który w dniu 17 marca 2021 r. wydał decyzję o umorzeniu postępowania. Zażalenie na tę decyzję zostało oddalone decyzją z dnia 11 maja 2021 r., wydaną przez zastępcę głównego inspektora, czyli przez prokuratora P.M. Skarżąca wniosła do sądu administracyjnego skargę o stwierdzenie nieważności tych decyzji.

Podstawowe argumenty stron w postępowaniu głównym

- 7 W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi między innymi nieodpowiedniość głównego inspektora i zastępcy głównego inspektora do rozpatrzenia przedmiotowego zawiadomienia, niezgodność z prawem aktów powołania ich na stanowisko oraz nieprawidłowości związane z organizacją i funkcjonowaniem IJ.
- 8 W odniesieniu do nieodpowiedniości głównego inspektora i zastępcy głównego inspektora skarżąca wskazuje, że decyzja wydana w dniu 2 lipca 2018 r. przez zastępcę głównego inspektora, prokuratora P.M, zatwierdzona przez głównego inspektora, została uchylona wyrokiem Curtea de Apel București z dnia 27 września 2019 r. Zatem zastępca głównego inspektora znalazł się w sytuacji nieodpowiedniości przy wydawaniu decyzji z dnia 11 maja 2021 r., ponieważ odnośne zawiadomienie dotyczyło pełnienia określonych funkcji przez głównego inspektora w kontekście sprawy rozstrzygniętej właśnie przez zastępcę głównego inspektora w drodze decyzji, której nieważność została prawomocnie stwierdzona wyrokiem Curtea de Apel București z dnia 27 września 2019 r. Podobnie, skarga w niniejszej sprawie dotyczy również zwłoki w wydaniu rzeczywistej decyzji w przedmiocie rozpatrywanego zawiadomienia, która to zwłoka miała ponadto na

celu umożliwienie upływu ustawowego terminu na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. dwóch lat od popełnienia czynu. Ponadto pozwany N.L., którego dotyczyło zawiadomienie złożone za pośrednictwem ministerstwa sprawiedliwości, nadal regularnie potwierdzał decyzje o umorzeniu postępowania w związku ze składanymi przez skarżącą zawiadomieniami dotyczącymi działań niektórych sędziów, a owi sędziowie nadal naruszali jej prawa, uważając się za chronionych przez bezczynność IJ reprezentowanej przez głównego inspektora.

- 9 W odniesieniu do niezgodności z prawem aktów powołania, skarżąca powołuje się na wyrok Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, który został zinterpretowany w ten sposób, że akty administracyjne wydane przez głównego inspektora w związku z zawiadomieniami złożonymi przez skarżącą w okresie od dnia 1 września 2018 r. do dnia 14 maja 2019 r. są niezgodne z prawem, ponieważ zostały wydane przez osobę, która zdaniem skarżącej nie miała wymaganego prawem statusu, ponieważ pozwany N.L. został powołany na to stanowisko z naruszeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów ustawy o organizacji sądownictwa.
- 10 Jeśli chodzi o nieprawidłowości związane z organizacją i funkcjonowaniem IJ, skarżąca uważa, że następujące aspekty naruszają gwarancje niezależności i bezstronności: 1. 1. udział głównego inspektora w wyborze inspektorów sądowych; 2. powołanie zastępcy głównego inspektora przez głównego inspektora w drodze indywidualnego aktu administracyjnego przy braku zastosowania obiektywnych kryteriów wyboru; 3. możliwość wydawania przez głównego inspektora aktów administracyjnych o charakterze normatywnym, w których określa on sposób ustalania zadań struktur IJ; 4. wpływ sposobu organizacji i funkcjonowania IJ na sposób wykonywania czynności przez inspektorów sądowych; 5. niedokonanie uregulowania statusu sędziów i prokuratorów wyłącznie w ustawie organicznej; oraz 6. niezapewnienie gwarancji zabezpieczających przed brakiem bezstronności i arbitralności.
- 11 Pozwana IJ podnosi, że inspektorzy sądowi, w ramach przeprowadzanych przez siebie weryfikacji, są niezawisli, działają bezstronnie, a analiza wystąpienia znamion przewinienia dyscyplinarnego jest wyłącznym zadaniem inspektora sądowego, na podstawie wyników wcześniejszych weryfikacji przeprowadzonych w odniesieniu do kwestii będących przedmiotem zawiadomienia. Decyzje zaskarżone w rozpatrywanej sprawie zawierają argumenty faktyczne i prawne, które stanowiły podstawę umorzenia postępowania przez inspektora sądowego i zostały przyjęte zgodnie ze szczególnymi warunkami prawnymi w tym zakresie.
- 12 W odniesieniu do zarzutu opartego na wyroku Asociația „Forumul Judecătorilor din România” pozwany podniósł, że wyrok ten nie rozstrzygał o niezgodności z prawem aktów administracyjnych wydanych przez głównego inspektora w okresie od dnia 1 września 2018 r. do dnia 14 maja 2019 r., a wręcz przeciwnie, Trybunał wskazał jedynie zasady, które sądy krajowe muszą stosować w każdej sprawie tego rodzaju.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 13 Po pierwsze, sąd odsyłający zwraca uwagę, że analiza rozpatrywanej skargi ogranicza się do oceny, czy wystąpiły znamiona jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, co wymaga pobieżnego zbadania, najwyraźniej opartego na minimalnych ramach dowodowych. Sąd ten wskazuje, że skarżąca powołuje się na skutki wyroku Asociația „Forumul Judecătorilor din România” w odniesieniu do powołania głównego inspektora IJ oraz do czynności dokonanych przez niego w okresie od dnia 1 września 2018 r. do dnia 14 maja 2019 r., co obejmuje analizę wystąpienia znamion przewinienia dyscyplinarnego w świetle określonych elementów prawa materialnego.
- 14 Sąd odsyłający zauważa następnie, że skarżąca kwestionuje również zgodność z prawem procedury, w ramach której zostały wydane zaskarżone decyzje, oraz podważa samą organizację i funkcjonowanie IJ, ponieważ inspektorzy sądowi, którzy mogą przeprowadzać, zatwierdzać lub uchylać czynności dochodzenia dyscyplinarnego w stosunku do głównego inspektora, są przez niego wybierani i oceniani oraz wykonują swoje czynności kontrolne w oparciu o ramy instytucjonalne, w których główny inspektor jest uprawniony do wydawania aktów administracyjnych o charakterze normatywnym i indywidualnym. Zatem w przypadku zawiadomienia dotyczącego głównego inspektora, zażalenie na decyzję inspektora sądowego badającego sprawę rozpatruje zastępca głównego inspektora, sam powoływany przez głównego inspektora aktem jednostronnym i indywidualnym po przeprowadzeniu procedury wyboru polegającej wyłącznie na przedstawieniu projektu zarządzania w ramach rozmowy z głównym inspektorem.
- 15 Taką możliwość wydania indywidualnego aktu administracyjnego powołującego inspektorów sądowych zajmujących stanowiska kierownicze hierarchicznie niższe w ramach IJ (w tym zastępcę głównego inspektora) przewiduje ustawa nr 317/2004, która stanowi również, że kadencja tych ostatnich kończy się w tym samym czasie co kadencja głównego inspektora. Powstaje zatem sporna kwestia, należąca do Trybunału, mianowicie, czy pozostanie tych ostatnich na stanowiskach kierowniczych jest uzależnione pozostania głównego inspektora na stanowisku, a jeśli tak, to w jaki sposób wpływa to na niezawisłość i bezstronność, z jakimi należy podejmować rozstrzygnięcia w przedmiocie zawiadomienia dyscyplinarnego dotyczącego głównego inspektora.
- 16 Wynika z tego, że rozpatrując pytanie postawione przed sądem odsyłającym pierwszeństwo należy przyznać kwestiom związanym z przepisami proceduralnymi, na podstawie których zostały wydane zaskarżone decyzje, a mianowicie kwestiom dotyczącym istnienia ram prawnych na poziomie ustawy organicznej zapewniających obiektywne gwarancje niezawisłości i bezstronności inspektorów sądowych w stosunku do głównego inspektora, w przypadku gdy dotyczy go zawiadomienie dyscyplinarne.
- 17 Sąd odsyłający uważa, że przywołany przez skarżącą wyrok Asociația „Forumul Judecătorilor din România” dotyczy szczególnego przypadku, mianowicie

przypadku aktu powołania głównego inspektora IJ, zaś gwarancje zostały przeanalizowane z punktu widzenia obiektywnego ryzyka dla statusu każdego sędziego, ponieważ perspektywa wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego sama w sobie jest w stanie wywierać presję na sędziów. Natomiast w niniejszej sprawie skarżąca odnosi się do innego przypadku, mianowicie takiego, w którym ze względu na sposób ukształtowania systemu prawnego odpowiedzialności dyscyplinarnej niemożność wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (ze względu na przekroczenie ustawowych terminów i rzekomą beczynność głównego inspektora) zależy w istocie od sposobu organizacji i funkcjonowania IJ.

- 18 Ponadto skarżąca podniosła wystąpienie opóźnień i braków w przekazywaniu aktów kontrolnych, utrzymując, że naruszony został jej interes polegający na skorzystaniu ze środków odwoławczych przewidzianych prawem, oraz uznała, że prawo Unii sprzeciwia się takim ramom prawnym, skupiającym w rękach jednej osoby uprawnienia dyscyplinarne i uprawnienia do decydowania w znacznym stopniu o karierze inspektorów sądowych. Z innego punktu widzenia podnosi ona, że postępowanie dyscyplinarne w stosunku do sędziów odpowiedzialnych za orzekanie w sprawach karnych, w których jest ona stroną, lub w stosunku do głównego inspektora stanowi środek mający zapewnić poszanowanie jej praw procesowych w tych sprawach, odrębny od korzystania ze środków odwoławczych przewidzianych w prawie karnym.
- 19 Sąd odsyłający podkreśla, że nie musi wypowiadać się w tych kwestiach na tym etapie postępowania i że ogranicza się do wskazania związku przyczynowego między wykładnią prawa Unii a rozpatrywaną sprawą w odniesieniu do środków obrony skarżącej.
- 20 Odnosząc się do pkt 109 wyroku Asociația „Forumul Judecătorilor din România” sąd odsyłający stwierdza, że zagadnienie prawne podniesione w niniejszej sprawie dotyczy tego, czy gwarancje niezawisłości i bezstronności są wymagane również w przypadku inspektorów sądowych, a także kierowników IJ oraz czy, czy w sytuacji takiej jak w rozpatrywanej sprawie prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które zezwalają głównemu inspektorowi na wydawanie aktów administracyjnych o charakterze normatywnym lub indywidualnym, w których decyduje on w sposób niezależny o organizacji ram instytucjonalnych IJ, w przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne może dotyczyć jego samego?
- 21 Sąd odsyłający przypomina, że zakwestionowane przez skarżącą przepisy ustawowe wpisują się w proces reformy systemu dyscyplinarnego, który rozpoczął się w 2012 r., a jednym z przyjętych środków jest właśnie wzmocnienie instytucjonalnego IJ poprzez zwiększenie jej autonomii względem CSM zarówno w zakresie sposobu wykonywania zadań, jak i niezależności operacyjnej. W uzasadnieniu przyjętej w tym względzie ustawy odniesiono się do sprawozdań Komisji dotyczących postępów Rumunii w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji i wskazano między innymi, że „zaleca się podjęcie środków zmierzających do wzmocnienia możliwości i organizacji inspekcji sądowych, aby zapewnić poświęcenie wystarczającej uwagi dochodzeniom dyscyplinarnym oraz

wprowadzenie corocznej oceny wyników pracy organu inspekcji sądowej, jak również kontynuację procesu reformy inspekcji sądowej”.

- 22 Środek zwiększający niezależność IJ wobec CSM został uznany za mający zapewnić zgodność z decyzją 2006/928, a zagadnienie dotyczące wykładni prawa UE polega na ustaleniu, jakie obiektywne gwarancje muszą towarzyszyć tej niezależności instytucjonalnej i czy sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na mocy których niezależnemu charakterowi instytucji towarzyszy uprawnienie przyznane jednej osobie, jako szefowi instytucji, do wydawania aktów administracyjnych o charakterze normatywnym, w drodze odstępstwa od standardu, jaki stanowią ustawy organiczne, narzuconego przez Curtea Constituțională a României (rumuński trybunał konstytucyjny) w dziedzinie statusu sędziów.
- 23 W niniejszym przypadku regulaminy przyjęte zarządzeniami głównego inspektora IJ nr 131/2014, nr 134/2014 oraz nr. 136/2014 zawierają normy prawa wewnętrznego obejmujące wszystkie aspekty zakwestionowane przez skarżąca – mianowicie struktury instytucji, zadania pracowników, rejestrację i przydział spraw, terminy podejmowania decyzji, powoływanie inspektorów sądowych, prowadzenie działań inspekcyjnych, powoływanie przez głównego inspektora osób pełniących funkcje kierownicze oraz monitorowanie i ocenę ich działalności – których przyjęcie, zmianę i uzupełnienie ustawodawca pozostawił do wyłącznej kompetencji głównego inspektora IJ.
- 24 Opierając się na wyroku Asociația „Forumul Judecătorilor din România” sąd odsyłający wskazał, że sposób uregulowania organizacji i funkcjonowania organu sądowego jest uważany przez Trybunał za związany z czasem trwania postępowań prowadzonych przed tym organem. Zagadnienie prawne w niniejszej sprawie jest inne, inny jest bowiem przedmiot działalności tych instytucji, ponieważ okoliczności, na które powołuje się skarżąca, dotyczą m.in. dyskrecjonalnego uprawnienia głównego inspektora do wydawania aktów prawnych, za pomocą których reguluje on organizację i funkcjonowanie IJ.
- 25 W związku z tym powstaje zagadnienie, na ile solidny jest system gwarancji oparty w dużej mierze na aktach administracyjnych o charakterze normatywnym wydawanych jednostronnie przez osobę pełniącą funkcję głównego inspektora, skoro to właśnie ta osoba może być przedmiotem zawiadomienia dyscyplinarnego.
- 26 W tym względzie sąd krajowy odsyła do standardów ustanowionych przez Radę Konsultacyjną Sędziów Europejskich (CCJE), z których wynika, że pomimo istnienia różnych form organizacji systemu dyscyplinarnego w państwach członkowskich, do inspektorów sądowych i czynności inspekcji sądowej powinien mieć zastosowanie ten sam standard gwarancji, jaki ma zastosowanie do sądownictwa, do którego należą, lub nawet bardziej rygorystyczne, biorąc pod uwagę fakt, że to inspektorzy sądowi mogą podjąć działania dyscyplinarne wobec każdego sędziego, w tym również osoby odpowiedzialnej za inspekcję sądową.

Uzasadnienie rozpatrzenia sprawy w trybie przyspieszonym

- 27 Sąd odsyłający wnosi o rozpoznanie przedmiotowej sprawy w trybie przyspieszonym z uwagi na to, że skarżąca złożyła już zażalenie na czas trwania postępowań dyscyplinarnych w związku ze złożonymi przez nią zawiadomieniami, twierdząc, że były one nieskuteczne. W związku z tym konieczne jest, aby czas niezbędny do przeprowadzenia postępowania prejudycjalnego nie był postrzegany przez strony jako przyczyna niepewność co do skuteczności lub efektywności wnioskowanego przez nie środka prawnego. Ponadto podniesione zagadnienie prawne jest istotne, ponieważ przedstawione pytania dotyczą problematyki związanej z organizacją i funkcjonowaniem organu inspekcji sądowej, co jest kwestią istotną dla wszystkich państw członkowskich.